

udenfor Bygrænsen. Mangfoldige Steder ved Byerne har man det Forhold, at der er nærliggende Landsbyer, hvor Arbejderne søger hen. Det er der f. Eks. her ved København. Ved Randers er der Strømmen og Kristrup — helt ud dertil tager Folk, som arbejder inde i Randers. Aalborg har ikke alene Nørresundby, men flere andre ved Siden af, og saadan er der ved alle Købstæder, kan man sige, omkring Byen en Kreds, der drager til sig, ikke alene fordi Luften derude er friskere og bedre og Forholdene friere, men ofte ogsaa, fordi den er et lille Skattely. Bortset fra den lille Durkdevenhed, som ligger i, at man søger et Skattely, er det en udmærket Bevægelse, der søger fra Byen ud imod Landet, thi det har den opvoksende Slægt godt af. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at naar Arbejderne for Fremtiden skal lægge deres Budget paa Grundlag af § 5 i Arbejdsløshedskasseloven, vil og maa de selvfølgelig afveje mod hinanden den billigere Skat og den mindre Hjælp, de vil kunne faa, hvis de flytter ud i en Landkommune. Altsaa, det Gode, de ellers vilde kunne opnaa, maa de undvære, fordi de ikke kan risikere at miste deres Arbejdsløshedsun-derstøttelse, naar Arbejdsløshed falder ind over dem.

Stationsbyerne og de bymæssige Bebyggelser vokser jo mere og mere, og i enkelte Amter er deres Udvikling slet ikke saa ganske ringe. Jeg tror, det er godt, at de store Byer ikke vokser alt for meget, og selv om Aarhus har Storstadsnykker og gerne vil op over de 100,000 (Modsigelse af *Sabroe*) — ja ja, det kunde dog være — ... for at kunne synes større, tror jeg, det er en god Bevægelse, at man fortrinsvis søger til Landet, og Retningen er jo tilbage til Landet. Tager vi f. Eks. Frederiksborg Amt, er 17 pCt. af hele Amtets Indbyggertal bosat i Stationsbyer og bymæssige Bebyggelser. I Ringkøbing Amt, der jo er lidt til en Side, er der ogsaa 17 pCt., i Ribe Amt 20½ pCt., i Aarhus Amt over 22 pCt.; men i Københavns Amt er 71 pCt. af Befolkningen bosat i Stationsbyer eller bymæssige Bebyggelser. Det viser, at man rykker ud. Skattelyene kan selvfølgelig her spille nogen Rolle, men jeg er tilbøjelig til at tro og vil fastholde,

at denne Indtægtsgrænse i Lovforslagets § 5 vil forhindre denne Flugt fra Byen ud til Landet.

Jeg vil gerne spørge Indenrigsministeren: Hvis nu en Mand i et Aar i 2½ eller 3 Maaneder hvert Sted har arbejdet i fire Kommuner med forskellige Indtægtsgrænser, efter hvilken Kommunes Indtægtsgrænse skal hans Indtægt saa bestemmes? Det kan man nemlig slet ikke læse ud af Lovforslaget. Det er jo kun et Udslag af eller et Bevis for den Forvirring, som Indtægtsgrænsen vil bringe; thi det sker jo dog meget ofte, at navnlig Bygningshaandværkere maa søge deres Erhverv i forskellige Byer i Løbet af et Aar, og saa kan det være meget vanskeligt for en Arbejdsløshedskasses Kasserer at bestemme, om den paagældende skal kaldes bemidlet eller ubemidlet. Kasserne skal ikke alene have Kontrol med de arbejdsløse og Omsorg for at skaffe dem Arbejde, men de skal ogsaa have Kontrol med de arbejdende, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den sidste Del af Opgaven ikke vil blive saa let. Jeg ved godt, at Lovforslaget giver Adgang til at spørge Myndighederne, men det er ikke en Gang tilstrækkeligt, synes jeg. Ligningsmyndighederne vil man maaske heller ikke tro, thi hvis der føres Klage, som der gives Adgang til i en senere Paragraf, ved man ikke, hvorledes det gaar. Det kunde være, at man paa-lægger Arbejdsløshedskasserne Pligter til at vide mere, end Ligningsmyndighederne ved. Men det kan jeg for saa vidt se bort fra; jeg vil kun holde mig til, at Arbejdsløshedskasserne er forpligtede til at holde Kontrol med de arbejdende og deres Indtægter, ikke mindst under det Hensyn, jeg nævnede før, at vedkommende i et Aar har maattet arbejde i flere Kommuner. Jeg synes derfor ikke, at der er den — hvad skal jeg kalde det? — Visdom nedlagt i Lovforslagets § 5, som man skulde vente. Og jeg tør næsten driste mig til at sige, at det er, fordi man ikke har spurgt dem, der er direkte bekendte med dette Forhold. Da Sygekasseloven skulde revideres, henvendte Ministeriet sig til forskellige Mænd, som kunde tænkes at have Indsigt i og Kendskab til Sygekasseforhold. Jeg skal paa ingen Maade her komme ind paa en Kritik af den Sammensætning, Udvalget havde — der har været Kritik nok, og jeg vil sige,